

1 Samostatné přílohy

1.1 Standard - americký stafordšírský teriér

ZEMĚ PŮVODU: USA

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PŮVODNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 03. 9. 1996

KLASIFIKACE FCI: skupina 3, teriéři, Sekce 3, teriéři typu bull, bez pracovní zkoušky.

CELKOVÝ VZHLED: Stafordšírský teriér by měl na svou velikost působit dojmem velké síly. Je dobře stavěný, kompaktní, svalnatý, avšak hbitý a elegantní, s velkým zájmem o své okolí. Měl by být podsaditý, ne dlouhonohý či lehký ve vzhledu. Jeho odvaha je příslovečná.

HLAVA: středně dlouhá, celkově hluboká.

MOZKOVNA:

Lebka: široká.

Stop: výrazný.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: zcela černá.

Tlama: středně dlouhá, na horní straně zaoblená, pod očima prudce spadající.

Pysky: uzavřené a rovné, ne volné.

Čelisti/Zuby: dobře vykreslené. Spodní čelist silná, s velkou silou skusu. Horní řezáky těsně překrývají spodní.

Líce: silně vyjádřené lící svaly.

Oči: tmavé, kulaté, posazené nízko v lebce a daleko od sebe. Oční víčka nesmějí být růžová.

Uši: vysoko nasazené. Kupírované (v ČR je kupírování uší zákonem zakázáno) nebo nekupírované – nekupírované mají přednost. Nekupírované uši by měly být krátké a nesené růžicovitě nebo polovztyčené. Plně svěšené ucho má být penalizováno.

KRK: těžký, lehce klenutý, zužující se od plecí k zadní části lebky. Bez volné kůže. Středně dlouhý.

TRUP:

Hřbetní linie: dosti krátká, od kohoutku k zádi se mírně svažuje, v oblasti zádě ke kořeni ocasu mírně spádítá.

Bedra: mírně stažená.

Hrudník: hluboký a široký. Dobře klenutá žebra, těsně u sebe, vzadu hluboká.

OCAS: v poměru k velikosti psa krátký, nízko nasazený, zužující se do jemné špičky, není stočený, ani nesený nad hřbetem. Ocas není kupírovaný.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY: nohy rovné, se silnými kostmi. Postavené poměrně daleko od sebe, aby dovolily dostatečný rozvoj hrudníku.

Plece: silné a osvalené, s velkými a šikmými ramenními lopatkami.

Nadprstí: kolmé.

PÁNEVNÍ KONČETINY: dobře osvalené.

Hlezna: nízko uložená, nejsou vybočená, ani vbočená.

TLAPY: středně velké, dobře klenuté a kompaktní.

CHŮZE / POHYB: chůze je pružná, ale ne houpavá či mimochod.

OSRSTĚNÍ:

SRST: krátká, uzavřená, na dotek tuhá, lesklá.

BARVA: přípustné je jakékoli zbarvení – jednobarevné, vícebarevné, nebo se skvrnami; více než 80 % bílé, černá s pálením a játrová však nemají být podporovány.

VELIKOST: výška a váha by měly být navzájem úměrné. Přednost se má dávat kohoutkové výšce 46 – 48 cm u psů a 43 – 46 cm u fen.

VADY: každou odchylku od výše uvedených požadavků je třeba považovat za vadu a míra závažnosti, s jakou by se mělo na tuto vadu pohlížet, by měla být přímo úměrná stupni odchylky.

- masový nos.
- předkus nebo podkus.
- světlé oči.
- růžová oční víčka.
- příliš dlouhý nebo špatně nesený ocas.

Psi, kteří zjevně vykazují fyzické nebo povahové abnormality, musí být diskvalifikováni.

Pozn.: Psi (samci) musí mít dvě zjevně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku (The FCI, 1997).

1.2 Standard - stafordšířský bulteriér

ZEMĚ PŮVODU: Velká Británie

DATUM ZVEŘEJNĚNÍ PŮVODNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 24. 6. 1987

KLASIFIKACE FCI: skupina 3, teriéři, sekce 3, teriéři typu bull, bez pracovní zkoušky

CELKOVÝ VZHLED: hladkosrstý, dobře vyvážený a na svou velikost velmi silný pes. Svalnatý, aktivní a pohyblivý.

HLAVA A LEBKA: Krátká, celkově hluboká hlava s širokou lebkou. Velmi vyvinuté lící svaly. Stop výrazný, morda krátká, nos černý.

Oči: Přednost mají tmavé oči, jejich zbarvení se však může vztahovat k barvě srsti. Kulaté a středně velké. Posazené tak, aby hleděly přímo vpřed. Okraje víček tmavé.

Uši: Růžovité nebo polovztyčené, ani velké, ani těžké. Klopené nebo vztyčené ucho je nanejvýš nežádoucí.

Pysky / čelisti / zuby: Pysky přilehlé a čisté. Čelisti silné. Zuby velké, s dokonalým pravidelným a úplným nůžkovým skusem, to znamená, že horní zuby těsně překrývají spodní zuby a jsou kolmo vsazené do čelistí.

KRK: Svalnatý, poměrně krátký, s jasnými obrysy, směrem k ramenům se rozšiřující.

HRUDNÍ KONČETINY: Nohy rovné, s dobře vyvinutými kostmi, postavené poměrně daleko od sebe; z nadprstí, které není ochablé, vybíhají mírně ven vytočené tlapy. Ramena jsou uložena patřičně vzad, lokty nejsou volné.

TĚLO: Bedra krátká, hřbetní linie rovná. Široká přední fronta, hluboký hrudník, správně klenutá žebra. Tělo je svalnaté, s jasnými obrysy.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Dobře osvalené. Hlezna nízko položená, kolenní klouby správně zaúhlené. Nohy jsou při pohledu zezadu souběžné.

TLAPY: Se silnými polštářky, silné a středně velké. Drápy jsou u jednobarevných jedinců černé.

OCAS: Středně dlouhý, nízko nasazený ocas se ke špičce zužuje a je nesený poměrně nízko. Neměl by být příliš zatočený – lze jej připodobnit k ramenu starých pump.

CHŮZE / POHYB: Volný, vydatný a čilý pohyb s racionálním využíváním energie. Končetiny se při pohledu zepředu i zezadu pohybují souběžně. Z pánevních končetin vychází zjevný posun.

SRST: Hladká, krátká a hustá.

BARVA: Červená, plavá, bílá, černá nebo modrá, nebo kterákoli z těchto barev s bílou. Žíhaná všech odstínů nebo žíhaná s bílou. Černá s pálením nebo játrová barva je vysoce nežádoucí.

HMOTNOST: psi by měli vážit 12,71 – 17,25 kg, feny 10,89 – 15,43 kg

VELIKOST: Požadovaná kohoutková výška činí 35,56 – 40,64 cm.

VADY: Každou odchylku od výše uvedených požadavků je třeba považovat za vadu a míra závažnosti, s jakou by se mělo na tuto vadu pohlížet, by měla být přímo úměrná stupni odchylky.

POZNÁMKA: Psi by měli vykazovat dvě zřetelně normální varlata, plně sestouplá v šourku (The FCI, 1998).

1.3 Standard - bulteriér

ZEMĚ PŮVODU: Velká Británie

DATUM PUBLIKACE OFICIÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 13. 10. 2010

VYUŽITÍ: Teriér.

KLASIFIKACE FCI: Skupina 3, teriéři, sekce 3 Teriéři typu bulteriéra, pracovní zkoušky volitelně.

CELKOVÝ VZHLED: Pes silné konstituce, svalnatý, vyvážený a aktivní, s bystrým, rozhodným a inteligentním výrazem. Jeho jedinečnou vlastností je klabonosá hlava vejčitého tvaru. Bez ohledu na velikost musí být jasně vyjádřen pohlavní výraz – psi samčí a fenky samičí.

CHOVÁNÍ A TEMPERAMENT: Udatný, odvážného ducha, milující zábavu. Je vyrovnaného temperamentu a je schopen disciplíny.

Třebaže je tvrdohlavý, je mimořádně přátelský k lidem.

HLAVA: Hlava dlouhá, mohutná a správně hluboká, nikoliv však hrubá. Při pohledu zepředu má hlava vejčitý tvar a je zcela vyplněna. Na jejím povrchu nejsou žádné prohlubně ani prolákliny. Profil je od vrcholu mozkovny ke špičce nosu mírně zakřivený dolů.

LEBEČNÍ PARTIE:

Mozkovna: Temeno mezi ušima je téměř ploché.

OBLIČEJOVÁ PARTIE:

Nosní houba: Měla by být černá. Špička nosu je zahnutá dolů. Nosní otvory jsou dobře vyvinuté.

Pysky: Suché a přiléhající.

Čelisti/zuby: Dolní čelist hluboká a silná. Zuby jsou zdravé, čisté, dobré velikosti, pravidelně rozmístěné s dokonalým, pravidelným a kompletním nůžkovým skusem, tj. horní řezáky těsně překrývají dolní řezáky a jsou posazeny v čelistech kolmo.

Oči: Zdají se být úzké a trojúhelníkové, šikmo posazené, černé nebo co nejtmavěji hnědé, takže se zdají být téměř černé, a mají pronikavý lesk. Vzdálenost od špičky čenichu k očím je poněkud větší než od očí k vrcholu mozkovny. Modré nebo částečně modré oko je nežádoucí.

Uši: Malé, tenké a nasazené blízko sebe. Pes by měl být schopen uši udržet toporně vzpřímené. V takovém případě uši směřují přímo vzhůru.

KRK: Velmi svalnatý, dlouhý, klenutý, od plecí se zužuje k hlavě a nemá volnou kůži.

TRUP: Trup je dobře zaoblený, se znatelným klenutím žeber a velkou hloubkou od kohoutku k hrudní kosti, takže hrudní kost je blíže zemi než břicho.

Hřbet: Krátký a pevný, hřbetní linie probíhá za kohoutkem vodorovně, bedra jsou mírně klenutá.

Bedra: Široká, dobře osvalená.

Hrudník: Při pohledu zepředu široký.

Dolní linie a břicho: Od hrudní kosti k břichu tvoří ladnou křivku směřující vzhůru.

OCAS: Krátký, nízko nasazený a vodorovně nesený. U kořene je silný a zužuje se do jemné špičky.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Pes musí stát pevně na končetinách a ty musí být postaveny dokonale rovnoběžně. U dospělých psů délka hrudních končetin přibližně odpovídá hloubce hrudníku.

Plece: Silné a svalnaté, aniž by byly příliš těžké. Lopatky široké, ploché a těsně přiléhající ke stěně hrudníku. Jejich sklon dozadu je výrazný, směřují šikmo vzhůru. V ramenním kloubu svírají lopatky téměř pravý úhel s pažní kostí.

Loket: Držen přímo a je silný.

Předloktí: Hrudní končetiny mají velmi silné kosti s kruhovým průřezem.

Přední nadprstí (zápěstí): Svisle postavené.

Přední tlapy: Kulaté a kompaktní, s dobře klenutými prsty.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Pánevní končetiny při pohledu zezadu rovnoběžné.

Stehno: Svalnaté.

Koleno: Kloub je dobře zaúhlený.

Lýtka a holeně: Dobře vyvinuté.

Hlezna: Dobře zaúhlená.

Zadní nadprstí (nárt): Kosti k tlapě krátké a silné.

Zadní tlapy: Kulaté a kompaktní, s dobře klenutými prsty.

CHODY / POHYB: Pohyb je pevně svázaný, plynulý a pokrývající půdu volnými, lehkými dlouhými kroky, typicky působí elegantně a čile.

V klusu je pohyb vpředu i vzadu rovnoběžný, ke středové linii směřuje jen ve vyšších rychlostech; hrudní končetiny dosahují daleko dopředu a pánevní končetiny se plynule pohybují v kyčlích, dobře pruží v kolenou i hleznech a poskytují pohybu silný impuls vycházející zezadu.

KUŽE: Těsně obepíná tělo psa.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Krátká, hladce přiléhající, rovná a na omak drsná s jemným leskem. V zimě se může vyskytovat jemná podsada.

Barva: U bílých je srst čistě bílá. Pigmentace kůže a znaky na hlavě se nepenalizují. U barevných jedinců barva převládá; Všechny odstíny jsou rovnocenné, žíhané se dává přednost. Černá žíhaná, červená, žlutá a třibarevná jsou přijatelné barvy. Tečkování v bílé srsti je nežádoucí. Modrá a játrová jsou vysoce nežádoucí.

VELIKOST A HMOTNOST: Nejsou stanoveny výškové ani váhové limity, ale pes musí působit dojemem maximální substance odpovídající kvalitě a pohlaví (The FCI, 2011).

1.4 Standard - miniaturní bulteriér

Standard miniaturního bulteriéra odpovídá standardu bulteriéra s výjimkou následujících bodů:

VELIKOST A HMOTNOST: Výška by neměla přesáhnout 35,5 cm (14"). Pes musí působit dojemem substance odpovídající jeho velikosti. Váhové limity nejsou stanoveny. Pes musí vždy působit vyváženým dojemem“ (The FCI, 2011).

1.5 Standard - americký pitbulteriér

Abychom správně pochopili jakýkoliv chovný standard, měli bychom znát historii, která stojí za existencí plemene. Účel rozhodčího je nezaujatý výběr jedince kvalitního genotypu, který současně odpovídá plemennému typu. Úkolem rozhodčího je ponechat své osobní preference stranou a vybrat psy, kteří objektivně nejvíce odpovídají standardům.

CELKOVÝ VZHLED: Ve výstavním kruhu by měl vypadat jako americký pitbulteriér původního typu. Tedy statný, trojrozměrný, neměl by působit jemným nebo křehkým dojemem, ale dojemem síly. Kvadratický vzhled se silnou stavbou kostry, s pevnou přední částí a lehkou a pružnou zadní část. Měl by působit atletický, ne objemně. Vzhled by měl být štíhlý, vytrénovaný a měl by být vidět náznak žeber a páteře s pevným a viditelným svalstvem, čistou a pevnou srstí.

VYVÁŽENOST: Shodné zaúhlení přední i zadní části těla se nejlépe posuzuje v pohybu. Poměr výška/váha – nejvyšší pes na danou váhu. Velikost hlavy je v proporcii k tělu, s dostatečně dlouhým krkem, tak aby hlava v přirozené vzpřímené pozici byla posazena výš než vrchní část hřbetu.

PŘEDVEDENÍ: Pes je socializovaný, se zájmem o dění kolem něj. I když je určitý stupeň agresivity charakteristický pro dané plemeno, neukázněné chování odvádí pozornost rozhodčího a může znemožnit přesné posouzení daného psa.

ZDRAVÍ: Vitalita psího ducha, lesk srsti a ostrost v oku prezentují zdraví jednotlivého zvířete. Barvy nebo barevné vzory geneticky spojené se zdravotními problémy budou považovány za vážnou chybu. Hlavními chybami jsou barevné vzory merle či albinismus.

CHOVÁNÍ: Je sebevědomý a ostražitý, se zájmem o okolní dění, kontroluje svůj prostor, neohrožen ničím v jeho okolí. Je jemný ke svým blízkým. Chybou je bojácnost nebo plachost.

ZADNÍ ČÁST

BEDRA: Měla by být dostatečně široká a dlouhá pro kvadratického psa, příliš krátká můžou narušovat pružnost psa, moc dlouhá mohou způsobit to, že pes nese nadměrnou váhu a to může ovlivnit jeho hbitost a rychlost.

KYČLE: Dlouhé a svažující se s přiměřenou šířkou, toto může být posuzováno současně s ocasem, který by měl být nízko nasazený. Ideální sklon kyčlí by měl být směrem k zemi 30°.

PÁNEVNÍ KONČETINY: Stehenní kost by měl mít takovou délku, aby se proporčně kolenní kloub nacházel v horní třetině zadních končetin. Holenní kost je delší kostí zadních končetin. Délka nártu je střední a svaly se vážou rovnoměrně na každé straně kosti tak, aby se hlezna mohla pohybovat rovnoměrně vedle sebe, aniž by se odchylovala dovnitř nebo ven. Zadní úhlení – poměr mezi délkou kostí a svalů, kterou se na ně vážou, způsobuje zahnutí, jehož výsledkem je dobře ohnuté hlezno, toto přispívá k přirozené pružnosti, která je požadovaná u zadních končetin. Připojení svalů je dlouhé a hluboké, dobře obepínající kloub, což způsobí to, že svaly působí hladce, ale zároveň jsou definované. Chybami jsou krátké nebo rovné boky, rovná kolena, dvojité spojena nebo křivá hlezna, kravská hlezna, trsovité svaly.

PŘEDNÍ ČÁST

HRUDNÍK: Je hluboký, elipsovitého tvaru, s výraznou hrudní kostí. Dobře klenutý nahoře, zužující vespod, výrazně zasahující až do beder.

RAMENA: Širší než hrudník na úrovni osmého žebra, lopatky dobře položené dozadu, 45 stupňový nebo méně stupňový úhel směrem k zemi, dostatečně široké, aby umožnily přiměřené osvalení vzhledem k těžkému a robustnímu hrudníku. Pažní kost je v opačném 45 stupňovém úhlu a je dostatečně dlouhá, aby lokty byly v úrovni spodní části hrudního koše, těsně přilehající k tělu. Předloktí je pevné a o něco delší než pažní kosti, s dvojnásobnou tloušťkou oproti nártu hlezna.

TLAPY: Jsou malé a těsné, vysoko nasazené na zápěstí. Polštářky jsou silné a dobře stavěné. Paspárky jsou přirozené na předních nohách, na zadních se přirozeně nevyskytují. Jako chyba se považuje sudovitý hrudník, úzký hrudník, jemné kosti, vybočené lokty, otevřené tlapy, tenké polštářky, paspárky na zadních nohou.

HLAVA: Velikost hlavy je v poměru ke zbytku těla. Ve tvaru klínu při pohledu ze shora nebo ze strany, kulatá při pohledu zepředu. Líce jsou o 25 % širší než krk v úrovni lebky. Délka nosu by se měla rovnat vzdálenosti od čenichu k týlu hlavy. Čenich je dobře vyvinutý, výplň pod očima by měla být širší než hlava u základny uší. Hlava by měla být hranatá, hluboká od vrcholu hlavy až ke spodní čelisti. Pysky jsou úzké.

Oči malé, hluboko posazené, eliptického tvaru při pohledu zepředu, trojúhelníkové při pohledu ze strany. Uši se neupřednostňují kupírované ani nekupírované, s výjimkou zvýšení celkové aktivity jednotlivého psa. Chyby je krátký krk, příliš volné tváře, nerozvinutý čenich, volné pysky, chybějící špičáky, předkus nebo podkus.

ZUBY: řezáky by se měly vpředu setkat v nůžkovém skusu, špičáky by měly být široké u základny a zužující se ke konci, horní špičáky přiléhají těsně na spodní špičáky, zuby by neměly chybět a měly by být v pořádku, pevné a zdravé.

OCAS A SRST

SRST: Kůže je silná, volná kolem krku a hrudníku, jinde těsně přiléhající, i u dobře trénovaného zvířete v kondici jsou patrné svislé záhyby kolem krku a hrudníku. Srst je krátká a naježená, lesk ukazuje celkový zdravotní stav zvířete. Standardní je jakákoliv barva nebo barevné kombinace, s výjimkou barev nebo barevných kombinací, u kterých je známo, že jsou geneticky spojeny se zdravotními problémy.

OCAS: Je silný u kořene, zužující se ke konci, délka by měla být taková, aby sahala až k hleznu, visící dolů jako rukojeť pumpy, když je uvolněná.

Mezi velmi závažné chyby se řadí barevná kombinace merle a albinismus. Méně závažnějšími chybami je delší srst, roztřepená srst, kupírovaný ocas nebo jiný než rovný.

DISKVALIFIKACE: agresivita vůči lidem, jedno – nebo oboustranný kryptorchismus, hermafrodit. Americký pitbulteriér by měl především celkově vypadat jako sportovec. Jeho tělo je určeno k rychlosti, síle, obratnosti a vytrvalosti. Musí být v rovnováze ve všech směrech. Příliš mnoho na jedné straně ho okrádá o něco jiného na druhé. Ve své ideální podobě je synonymem krásy (Adba, 2018).